

Preken Palmesøndag 1 rekke 2020 - v/Jørgen Grimelid

Vi er ved begynnelsen av påskeuken, som også kalles for den stille uke. I tankene våre flytter vi oss 2000 år tilbake i tiden. Vi er i Jerusalem for å oppleve jødernes store høytid, som kalles for påske. En høytid til minne om jødene sin utgang fra Egypt, en utgang med det formål å komme vekk fra slaveriet i Egypt. Andre er i Jerusalem for gå i templet enten for å takke eller å be om hjelp for sorg og savn, frykt og redsler som preger deres tilværelse.

I folkemengde rundt oss ser vi noen av byens innbyggere, andre er tilreisende fra landsbyene omkring og utlendinger som oss, deriblant noen grekere.

La oss lese det hellige evangelium fra Johannes evangelium kapitel 12 versene 12 – 24.

På vår vandring gjennom Jerusalems gater merker vi at stemningen er preget av forventning. Så skjer det, en eller annen roper «se der». Folkemengden vender sin oppmerksomhet mot byporten, og inn gjennom byporten kommer det en mann ridende på et esel. Vi legger merke til mennes ydmykhet. Han hever ikke armene over hodet og lar seg ikke prege av folkets hyllest.

De som står rundt oss svinger med palmegreinene og roper «velsignet være ham som kommer i Herrens navn». Det er tydelig at forventningene til denne mannen er store. Noen forteller oss om hva de har hørt og sett denne mannen har gjort og sagt. Ja, vi blir fortalt at mannen heter Jesus, og kanskje er denne mannen Messias, han som profetene har snakket om.

Vi velger å holde fast ved navnet Jesus. Av noen blir vi fortalt at Jesus skaper mye uro rundt seg blant annet så har han flere ganger brutt reglene for sabbaten, og ved flere anledninger sagt han er Guds Sønn.

Det er noen menn som følger tett inn til Jesus. Mest sannsynlig er de hans disipler. De er i feststemning, lar seg påvirke av folkets jubelrop og lar seg rive med av den oppmerksomhet som er rettet til Jesus. Ivrig forteller disiplene om

det Jesus har fortalt dem og vist for dem i praksis hva de skal gjøre i tiden som kommer.

Ved siden av oss står det noen menn som kalles for fariseere, de deltar ikke i jubelen. De sier seg imellom «dere ser at dere ikke oppnår noe. Se all verden løper etter ham». Kanskje er det slik at de ikke har forstått eller ikke vil forstå de gamle profetier om Messias, om at når Messias kommer da vil også frelsetiden komme. Fariseerne har all grunn til å snakke foraktelig om Jesus, han kan jo komme til å true deres posisjon i samfunnet. Dessuten har de helt sikkert ventet seg en annen Messias, enn Jesus som kommer ridende på et esel og som sier han er Guds Sønn.

Vi slår følge med grekerne og legger merke til at de henvender seg til noen av disiplene med forespørsel om det er mulig for dem å kunne få se Jesus ansikt til ansikt. Ja, grekerne presser på for å få komme nær til Jesus. Vi spør oss, vil vi også komme nær Jesus? I så fall hva vil vi snakke med Jesus om? Uansett hva vi spør om eller si til Jesus, så tror vi at Jesus hører oss.

Grekerne får svar på sitt spørsmål, muligens et annerledes svar enn det de har forventet, da Jesus sier «Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort». Du og jeg forventer også å få svar på våre rop og spørsmål til Jesus. Kanskje må vi være ydmyke og la Jesus svare når han vil og på den måten han vil. Da gjelder for oss å anvende øynene våre slik at vi ser det som skjer og lytte etter de ord som blir fortalt oss.

At timen er kommet betyr ikke noe annet enn at det ikke er noen vei tilbake, vi er i historiens skjebnetime. Den gamle pakt mellom Gud og jødefolket går mot slutten. Den nye pakt kommer ridende inn gjennom Jerusalems porter, en pakt med løfte om frelse og nåde for alle mennesker som vil ha Jesus som sin Herre og Mester.

Jesus forteller oss om livets seier over døden når han sier; «Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn. Men hvis det dør bærer det rik frukt». Dette er en seier som ikke bygger på om hvor rike vi er eller om vi er i de rette posisjoner i samfunnet og har de rette venner. Det er en seier som bygger på vårt forhold til Jesus og om vi er villige til å følge ham i tro og tjeneste.

Hendelsen på Palmesøndag med glede og jubel tar ikke slutt, for på hver søndag i året feires Jesus sin oppstandelse. Jesus sitt inntog i Jerusalem er ikke bare for at profetenes ord skal oppfylles. Jesus vil vise for oss sitt rike og hva det innebærer for oss. Jesus vil at vi skal tro at han er kommet for å forløse oss fra synd og død og gjøre oss rike i det evige liv.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var, er og blir én sann Gud, fra evighet og til evighet. Amen.